

Paa den anden Side synes en Undersøgelse af den af Konferencen nedsatte 2. Landbrugskommissions Betænkning og Konferencens Forhandling om denne Betænkning at vise, at Konferencens Hensigt har været, at den med Hensyn til at sikre Anvendelsen af Artikel 1 vil holde sig til den Kontrol, der muliggøres ved den eksisterende Skoleordning. Konferencen har været ganske klar over, at i Stater, hvor der ikke fandtes nogen Lovgivning om tvungen Skolegang, vil Vanskeligheden ved at regulere Børns Arbejder være næsten uoverkommelig og hindre disse Stater i at paatage sig nogen Forpligtelse hertil. Paa den anden Side vil Udtrykket „udenfor Skoletiden“ i Artikel 1 være uden Mening, naar Lovgivningen ikke foreskriver nogen bestemt Skoletid. Selv i de Tilfælde, hvor Lovgivningen finder Anvendelse paa Børn til en vis Alder, vil dog fornævnte Udtryk være uden Betydning, forsaavidt angaar de Børn, der ikke falder ind under denne Lovgivning. Forpligtelsen efter Artikel 1 i Konventionen indskrænker sig saaledes til at sikre, at de Børn, der skal gaa i Skole, ikke hindres deri som Følge af deres Anvendelse til Landbrugsarbejde. I det foreliggende Tilfælde, d. v. s. i det Tilfælde, hvor Børn, der i Sommerhalvaaret fylder 14 Aar, men ved den foregaaende Foraarprøve har godtgjort at have naaet Skolens Maal, og som faar Tilladelse til „paa Grund af særlige Forhold i Hjemmet“ at forlade Skolen 2 eller 3 Maaneder før de fylder 14 Aar, mener Bureauet ikke, at denne Tilladelse gør Indgreb i det Princip for Skolegang, som Konventionen opstiller, under de Betingelser, som vi nu har gennemgaaet.

2) Udvalget har dernæst bedt om nærmere Angivelse af Udtrykket „8 Maaneder“, som findes i sidste Sætning i Artikel 2, som lyder saaledes: „Dog maa den aarlige Skolegang ikke nedsættes til mindre end 8 Maaneder.“

Udvalget stiller det Spørgsmaal, om det drejer sig om 245 Skoledage, fordelt paa Aarets 12 Maaneder eller en Periode paa 8 Maaneders Skolegang uden Afbrydelse eller eventuelt delt ved samlede Ferier.

Bureauet mener i denne Anledning at burde fremsætte følgende Bemærkninger:

Teksten i Artikel 2 og i Udkastet til Konventionsforslaget, som forelagdes Konferencen af Bureauet, bestemte, at Undervisningsperioderne og Undervisningstiden kunde reguleres saaledes, at det tillodes, at Barnet anvendtes til lettere Landbrugsarbejde, særlig Høstarbejde under det Forbehold, at „den aarlige Undervisningsperiode“ ikke derved nedsattes til under 8 Maaneder (se Rapport III (B), International Arbejdskonferencens 3. Møde, Genève Oktober 1921, Side 69—70, jfr. den danske Delegations Beretning, pag. 23.

Denne Tekst blev enstemmig vedtaget af Konferencens 2. Landbrugskommission, og det er saaledes Bureauets Udkast, der blev Genstand for Forhandling i Konferencens Plenarmøde.

Overfor Konferencen præciserede Hr. Gysen, belgisk Arbejdsgiver-Raadgiver, den Betydning, han tillagde Artikel 2 i Udkastet, og formulerede Artiklen saaledes:

„For at give Adgang til praktisk eller erhvervmæssig Uddannelse kan Skoletiden og Skoletimerne lægges saaledes, at de tillader Børns Beskæftigelse ved særlige Arbejder eller ved Høstarbejde, dog med det Forbehold, at den aarlige Skolegang ikke derved nedsættes til mindre end 8 Maaneder.“ (Se endelig Beretning om Konferencen, pag. 281).

Hr. Gysen opfordrede Konferencen til at erklære sig enig med hans Fortolkning af Artikel 2 og fastslog Betydningen af den som nævnt.

Konferencens Generalsekretær tog derpaa Ordet (Ibid. 282) og gav Udtryk for sit Synspunkt i følgende Ord:

„Vi har angivet, at Skoletiden og Skoletimerne kan lægges saaledes, at de tillader Børns Beskæftigelse ved særlige Arbejder eller Høstarbejde. Lad os tage 2 Eksempler, som vil bidrage til Forstaaelsen af Rækkevidden af vor Tekst: I Frankrig har vi en Folkeskoleordning, som hidtil har været ens for hele Landet. Ferierne lægges ens i Maanederne August og September i hele Frankrig. I Schweiz har man kunnet konstatere Skoleordningens store Elasticitet. Man kan ofte i Landsbyerne i Nabokantoner konstatere, at paa Høchstens Tid, paa Kornhøstens